

Α.Π. 1455

Αθήνα 27 Μαΐου 2015

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΔΣ Τμ. Αττικής ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ 26.5.2015

ΘΕΜΑ:

Προσφυγή Παναγιώτη Αντιβαλίδη κατά της εφαρμογής της παρ. 2, του άρθρου 8, του Ν 4030/11

Οι αρχιτέκτονες ως γνωστόν διεκδικούμε την αποκλειστικότητα στην αρχιτεκτονική δραστηριότητα, στα πλαίσια ενός συγκροτημένου διαλόγου και συνέργειας με τις άλλες ειδικότητες που διεπιστημονικά ολοκληρώνουν τα έργα, αναγνωρίζοντας τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα και των άλλων ειδικοτήτων στις μελέτες που τους αφορούν.

Πέρα από τον δίκαιο και ορθολογικό χαρακτήρα του αιτήματός μας, για ξεκάθαρο καθορισμό των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων, την αναγνώριση πτυχίων, την πιστοποίηση δραστηριοτήτων κλπ – και πάνω από αυτά – η άσκηση της αρχιτεκτονικής από άλλες μη αρμόδιες (βάσει της μη ολοκληρωμένης εκπαίδευσής τους, είτε της εμπειρίας τους) ειδικότητες, γίνεται εις βάρος του πολιτισμού, της ποιότητας του δομημένου περιβάλλοντος και του κοινωνικού συνόλου γενικότερα.

Μερική μόνον ικανοποίηση της απαίτησης αυτής εξασφάλισε η παρ. 2, του άρθρου 8, του Ν 4030/11.

Γιατί η προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, πέραν των παραδοσιακών και των μνημείων, αφορά στο σύνολο του οικιστικού και φυσικού περιβάλλοντος με την έννοια που αυτό ορίζεται από το άρθρο 24 του Συντάγματος και πέραν τούτου από:

- Τη Σύμβαση για την προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς, Παρίσι 1972. (Ν. 1126/81).
- Τη Σύμβαση για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης, Γρανάδα 1985. (Ν. 2039/1992).
- Την Ευρωπαϊκή Σύμβαση του Τοπίου, Φλωρεντία 2000. (Ν. 3827/2010).

Επομένως από την κλίμακα του κτιρίου, του συνόλου, της πόλης, μέχρι την κλίμακα του τοπίου, το δημόσιο συμφέρον επιτάσσει την αποκλειστικότητα της εκπόνησης αρχιτεκτονικών μελετών (ως δραστηριότητα και επαγγελματικό δικαίωμα) θεσμοθετηθεί στους καθ' ύλην αρμόδιους επιστήμονες, ήτοι τους Αρχιτέκτονες Μηχανικούς.

Η αποκλειστικότητα των αρχιτεκτόνων στην άσκηση της αρχιτεκτονικής, αποτελεί επιταγή για την εξυπηρέτηση του γενικού δημόσιου συμφέροντος, για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής, την αειφορία του δομημένου περιβάλλοντος, την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, μέσα από αρχές και αξίες που διαφυλάσσονται, τόσο με το άρθρο 24 του Συντάγματος όσο και από το καταστατικό και τις διεθνείς προδιαγραφές της Διεθνούς Ένωσης Αρχιτεκτόνων (UIA – Union Internationale des Architectes), καθώς και από τους κανόνες διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς και τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζει ο Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και Πολιτιστικός Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών (UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization).

Η εν λόγω αποκλειστικότητα είναι επιπροσθέτως αναγκαία, λόγω του πολιτιστικού ενδιαφέροντος του ειδικού κτιριακού αποθέματος της χώρας μας. Οι μελέτες για τέτοιου είδους μνημεία και κτίρια απαιτούν επαρκείς γνώσεις της Ιστορίας, της θεωρίας της Αρχιτεκτονικής και των Τεχνών που σχετίζονται με αυτά, της Τεχνολογίας, των Ανθρωπιστικών Επιστημών, της Πολεοδομίας και του Χωροταξικού Σχεδιασμού.

Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, γινόμαστε μάρτυρες μιας επίθεσης, που εκδηλώνεται με σειρά ευρωπαϊκών οδηγιών, σε βάρος της ποιότητας των σπουδών και του επαγγέλματος των μηχανικών.

Ακόμα όμως και σε αυτό το αρνητικό κλίμα, δεν παύει να γίνεται δεκτό (άρθρο 8, της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ και ΠΔ 36/2010) ότι η εκπαίδευση των αρχιτεκτόνων, που πρέπει να είναι πανεπιστημιακού επιπέδου και της οποίας το πρωταρχικό στοιχείο συνιστά η αρχιτεκτονική, πρέπει να διατηρεί την ισορροπία μεταξύ των θεωρητικών και πρακτικών πτυχών της εκπαίδευσης στον τομέα της αρχιτεκτονικής και να παρέχει την εγγύηση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει αποκτήσει τις ακόλουθες γνώσεις και δεξιότητες:

- α) ικανότητα σύλληψης αρχιτεκτονικών δημιουργιών που να ικανοποιούν συγχρόνως αισθητικές και τεχνικές απαιτήσεις·
- β) προσήκουσα γνώση της ιστορίας και των θεωριών της αρχιτεκτονικής καθώς και των συναφών τεχνών, τεχνολογιών και επιστημών του ανθρώπου·
- γ) γνώση των καλών τεχνών ως παραγόντων που είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ποιότητα της αρχιτεκτονικής σύλληψης·
- δ) προσήκουσα γνώση της πολεοδομίας, του πολεοδομικού σχεδιασμού και των τεχνικών που εφαρμόζονται στη διαδικασία του πολεοδομικού σχεδιασμού·
- ε) ικανότητα κατανόησης των σχέσεων, αφενός ανάμεσα στους ανθρώπους και τα αρχιτεκτονικά δημιουργήματα, και, αφετέρου, ανάμεσα στα αρχιτεκτονικά δημιουργήματα και το περιβάλλον τους, καθώς και ικανότητα κατανόησης της ανάγκης αρμονικού συνδυασμού των αρχιτεκτονικών δημιουργημάτων με τους χώρους, ανάλογα με τις ανάγκες του ανθρώπου και την αντίστοιχη κλίμακα·
- στ) ικανότητα κατανόησης του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα και του ρόλου του στην κοινωνία, ειδικότερα μέσω της επεξεργασίας σχεδίων στα οποία λαμβάνονται υπόψη οι κοινωνικοί παράγοντες·
- ζ) γνώση των μεθόδων τεκμηρίωσης και προπαρασκευής της οικοδομικής μελέτης·
- η) γνώση των προβλημάτων στατικού σχεδιασμού, οικοδομικής και έργων πολιτικού μηχανικού, τα οποία συνδέονται με το σχεδιασμό των κτιρίων·
- θ) προσήκουσα γνώση των προβλημάτων που έχουν σχέση με τις φυσικές ιδιότητες των κτιρίων, των τεχνολογιών, καθώς επίσης και της λειτουργίας των κατασκευών, ώστε να τις εφοδιάζει με όλα τα στοιχεία εσωτερικής άνεσης και κλιματικής προστασίας·
- ι) τεχνική ικανότητα, χάρη στην οποία ο αρχιτέκτονας θα μπορεί να επινοεί κατασκευές που να ικανοποιούν τις απαιτήσεις αυτών που τις χρησιμοποιούν, σεβόμενος τους οικονομικούς περιορισμούς και τους οικοδομικούς κανονισμούς·
- ια) προσήκουσα γνώση των βιομηχανιών, οργανώσεων, κανονισμών και διαδικασιών, που έχουν σχέση με την υλοποίηση των κτιριακών μελετών και την ένταξη των σχεδίων στο γενικό σχεδιασμό.

Προφανώς, οι γνώσεις και οι δεξιότητες αυτές, απαιτούν πλήρεις και ολοκληρωμένες σπουδές στην αρχιτεκτονική, πανεπιστημιακού επιπέδου.

Η προσφυγή σήμερα από έναν ιδιοκτήτη (Εμμ. Ηλία) και τον μη αρχιτέκτονα μηχανικό του (Παναγιώτη Αντιβαλίδη) κατά της εφαρμογής της παρ. 2, του άρθρου 8, του Ν 4030/11, εγγράφεται στην επίθεση που εκδηλώθηκε πανευρωπαϊκά τα τελευταία χρόνια, όχι μόνον σε βάρος της ποιότητας της παιδείας και του επαγγέλματός μας, αλλά κυρίως σε βάρος του πολιτισμού, της ποιότητας του δομημένου περιβάλλοντος και του κοινωνικού συνόλου γενικότερα.

Το ίδιο το περιεχόμενο της προσφυγής, προδίδει όχι μόνο υποτίμηση της αρχιτεκτονικής αλλά και απόρριψη της, μερικής έστω, προστασίας του δημόσιου συμφέροντος από την πολιτεία. Η απαίτηση δηλαδή, να υποκατασταθεί η ευθύνη της πολιτείας από την προσωπική προτίμηση του ιδιοκτήτη, σε οποιοδήποτε άτομο της «εμπιστοσύνης» του.

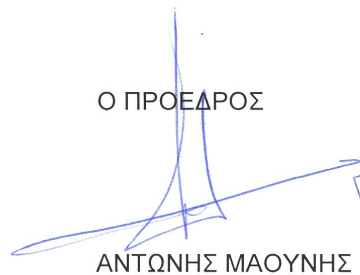
Καλούμε το ΔΣ του ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ να παρέμβει στο δικαστήριο κατά των αιτούντων.

Η προσφυγή αυτή πρέπει να απορριφθεί.

Δεν είναι μόνον νομικό θέμα. Είναι ζήτημα πολιτισμού.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΟΥΝΗΣ

ΣΑΔΑΣ - ΤΜΗΜΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ